

České dráhy, a.s.

Generální ředitelství
Nábř. L. Svobody 1222
110 15 Praha 1

doručeno datovou schránkou

26. listopadu 2020

VĚC: Odvolání proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace

Vážení,

na základě ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) tímto podáváme odvolání proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace, č.j. 2155/2020-O25 doručené prostřednictvím datové schránky dne 20. 11. 2020.

I.

V návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 8 As 145/2018-61 ze dne 27. 2. 2020, Oživení, o.s. (dále jen „odvolatel“) podal dne 16. 4. 2020 stížnost na postup společnosti České dráhy, a.s. (dále jen „povinný subjekt“) při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ.

Dne 23. 04. 2020 bylo odvolateli doručeno „rozhodnutí o částečném odmítnutí“, č.j. 901/2020-O25, ve kterém povinný subjekt žádost odmítl s odůvodněním, že není schopen zajistit vyřízení stížnosti z důvodu nouzového stavu vyhlášeném vládou České republiky podle čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, přičemž zároveň přislíbil, že informace poskytne v nejbližší době.

Dne 8. 5. 2020 jsme podali odvolání proti tomuto rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace, které bylo téhož dne doručeno povinnému subjektu prostřednictvím datové schránky. Dne 8. 6. 2020 ve svém rozhodnutí č.j. UOOU-02269/20-2 odvolací správní orgán, Úřad pro ochranu osobních údajů vyhověl našemu odvolání a zrušil rozhodnutí povinného subjektu pro nepřezkoumatelnost.

Ještě před tímto rozhodnutím odvolacího orgánu povinný subjekt vyzval odvolatele k

zaplacení 4 000,-Kč za nadměrné vyhledávání informací podle § 17 odst. 3 InfZ, a to oznámením ze dne 21. 5. 2020, č.j. 903/2020-O25, které bylo doručeno odvolateli dne 28. 5. 2020. Odvolatel těchto 4 000,-Kč zaplatil na účet povinného subjektu.

Následně ačkoliv odvolatel zaplatil částku v hodnotě 4 000,-Kč, ke kterému byl povinným subjektem vyzván, povinný subjekt požadované informace neposkytl, naopak vydal nové rozhodnutí ve věci ze dne 23. 6. 2020, č.j. 903/2020-O25 doručené odvolateli dne 29. 6. 2020 prostřednictvím datové schránky, ve kterém bez dalšího rozhodl o úplném odmítnutí žádosti o informace s poukazem na vyjádření dotčeného subjektu společnosti Masaryk Station Development, a.s., který požadované informace označil za obchodní tajemství.

Proti tomuto rozhodnutí odvolatel podal odvolání v zákonem stanovené lhůtě dne 14. 7. 2020. Dne 13. 8. 2020 ve svém rozhodnutí č.j. UOOU-02269/20-5 odvolací správní orgán, Úřad pro ochranu osobních údajů opět vyhověl našemu odvolání a zrušil rozhodnutí povinného subjektu pro nepřezkoumatelnost. Ještě předtím, než bylo toto rozhodnutí doručeno odvolateli, povinný subjekt poskytl část požadovaných informací dne 10. 8. 2020. Jelikož požadované informace nebyly poskytnuty v úplné podobě odvolatel podal proti postupu povinného subjektu stížnost, která byla doručena povinnému subjektu dne 24. 8. 2020.

Ve stížnosti odvolatel uvedl, že povinný subjekt poskytl pouze informace, které se týkaly prvních dvou bodů původní žádosti stěžovatele ze dne 27. 3. 2012. Kopii stanoviska advokátní kanceláře Rychetský a Hlaváček k materiálu „Řešení lokality Praha – Masarykovo nádraží – prováděcí smlouvy“ z roku 2006, včetně případných dodatků a příloh, která byla předmětem třetího bodu původní žádosti, povinný subjekt neposkytl a v tomto rozsahu ani nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace, ve kterém by sdělil důvody pro takovýto postup. Zároveň poskytnuté kopie smluv, které byly předmětem prvních dvou bodů původní žádosti, povinný subjekt začernil tak, že bez vydání rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace, ve kterém by sdělil, jakými úvahami se při takovém zásahu do dokumentů vedl, není možné postup povinného subjektu přezkoumat.

Jako příklad odvolatel uvedl přílohy jak veškerých smluv nájemních, tak smlouvy o budoucí smlouvě kupní, smlouvy o zřízení předkupního práva a o implementaci projektu. Jelikož povinný subjekt nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace, nebylo odvolateli zřejmé, proč mu nebyly přílohy poskytnuty. Přitom na mnoha místech se například smlouva o implementaci projektu zásadně na přílohy odkazuje. Bez těchto informačních příloh je výpovědní hodnota informací ve smlouvě zásadním způsobem snížena. Stejně platí i pro další začerněná místa poskytnutých kopií smluv, ze kterých nebylo možné zjistit, proč povinný subjekt stěžovateli žádané informace neposkytl.

V reakci na stížnost povinný subjekt setrval na rozsahu poskytnutých informací a vydal nové rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace č.j. 1492/2020-O25 doručené odvolateli dne 4. 9. 2020. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel odvolání dne 21. 9. 2020.

V tomto odvolání odvolatel opět poukazoval na nedostatečnost odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu, který pouze konstatoval konkrétní a ničím nepodložená obecná tvrzení, jež měli navodit pocit splnění zákonných podmínek podřazení požadované informace pod režim obchodního tajemství. Zároveň odvolatel uvedl, že dle ustanovení § 9 odst. 2 InfZ se ochrana obchodního tajemství nevztahuje na informace o rozsahu a příjemci veřejných prostředků. Závěrem odvolatel v druhé části odvolání ve vztahu k poskytnutí kopie stanoviska AK Rychetský a Hlaváček uvedl, že v souladu s rozhodovací praxí správních soudů a komentářovou literaturou povinný subjekt maří účel řízení, pokud požadovanou informaci po doručení žádosti zničí, a proto má povinnost informaci obnovit a poskytnout.

Dne 13. 8. 2020 ve svém rozhodnutí č.j. UOOU-02269/20-5 odvolací správní orgán, Úřad pro ochranu osobních údajů opět vyhověl našemu odvolání ve všech bodech a zrušil rozhodnutí povinného subjektu pro nepřezkoumatelnost a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání.

Dne 11. 11. 2020 bylo odvolateli opět doručeno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace. Ačkoliv je takový postup nestandardní, povinný subjekt dle vlastních slov čekal na vyjádření AK Rychetský a Hlaváček ve vztahu k druhé části žádosti o informace, a proto vydal nové rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace č.j. 2155/2020-O25, které bylo doručeno odvolateli 20. 11. 2020.

II.

A. Informace, které povinný subjekt odmítl poskytnout s odkazem na obchodní tajemství podle § 9 odst. 1 InfZ

V první řadě je nutné uvést, že odvolatel respektuje zákonná omezení poskytnutí informací ve vztahu k osobním údajům fyzických osob podle §8a InfZ a v takovém rozsahu ani v předešlém odvolání dřívější rozhodnutí povinného subjektu nenapadal.

Co se týče zbylých odepřených informací, povinný subjekt opět uvedl své důvody, proč se domnívá, že jsou předmětem obchodního tajemství. Z rozhodnutí povinného subjektu lze učinit závěr, že povinný subjekt označuje za obchodní tajemství informace o cenách, informace o způsobech financování a způsobu placení, informace o pozemcích a stavbách, které jsou předmětem smlouvy, informace o plánované výstavbě, informace o plánovaných přestavbách, informace k projektové dokumentaci, informace o termínech realizace projektů a informace o zátěžích v území.

Nicméně ani z posledního rozhodnutí povinného subjektu odvolatel není přesvědčen, že u těchto informací povinný subjekt dostatečným způsobem vysvětlil, jak konkrétně tyto informace naplňují objektivně stanovená kritéria zákonem. Tedy jakým způsobem jsou například informace o pozemcích nebo plánované výstavbě ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné.

Odůvodnění nadále obsahuje konstatování, že předmětné informace „*ve svém souhrnu tvoří specifické a nedělitelné know-how rozvoje konkrétního území*“, přičemž zveřejnění tohoto know-how by mohlo ohrozit ekonomické zájmy povinného subjektu i v jiných projektech. Rozhodnutí povinného subjektu dále uvádí ničím nepodložená tvrzení, že „*zveřejněním informací by došlo k celkovému či částečnému zmaření projektu, čímž by zřejmě vznikla škoda, jejíž rozsah lze předem odhadnout na řády stamilionů až miliardy korun českých.*”

K tomuto odvolatel uvádí, že jeho účelem dozajista není “mařit projekt” povinného subjektu. Odvolatel je nevládní neziskovou organizací prosazující principy efektivního a transparentního fungování veřejné správy. V této oblasti se věnuje monitorování případů střetu zájmů, korupce a nehospodárnosti a následně informování veřejnosti, přípravě systémových opatření a v neposlední řadě šíření protikorupčního know-how. Důvod pro podání původní žádosti o informace odvolatel spatřuje výlučně v kontrole hospodaření povinného subjektu s veřejnými prostředky a veřejným majetkem ve smyslu § 2 písm. h) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů.

Ačkoliv odvolatel nadále zpochybňuje, že povinným subjektem odepřené informace vůbec naplňují kumulativní znaky obchodního tajemství stanovené zákonem, dle ustanovení § 9 odst. 2 InfZ se ochrana obchodního tajemství nevztahuje na informace o rozsahu a příjemci veřejných prostředků. I kdyby veškeré výše uvedené informace splňovaly podmínky pro existenci obchodního tajemství ve smyslu občanského zákoníku, není možné z tohoto důvodu odepřít poskytnutí informací, které se týkají rozsahu používání prostředků (včetně nakládání s majetkem) z veřejných rozpočtů. Je tak zcela zřejmé, že není možné odepřít v případě smluv nájemních, tak smlouvy o budoucí smlouvě kupní například informaci o cenách. Přitom se používáním veřejných prostředků rozumí nejen přímé výdaje veřejných rozpočtů, ale i prominutí plateb či jiná vzájemná plnění. Tuto skutečnost povinný subjekt opět zcela opomenul ve svém rozhodnutí a nijak se ní ve svém odůvodnění nevypořádal.

B. K bodu 3 žádosti – kopie stanoviska advokátní kanceláře Rychetský a Hlaváček z roku 2006

Odvolatel zde opět poukazuje na skutečnost, že v době podání žádosti, tj. dne 27. 3. 2012 požadovaná informace – stanovisko advokátní kanceláře Rychetský a Hlaváček existovala a byla prokazatelně v působnosti povinného subjektu. V tomto ohledu odvolatel odkazuje na již proběhlá řízení ve správním soudnictví konkrétně na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2015, sp. zn. 9 A 272/2014–34.

V tomto rozhodnutí soud zrekapituloval argumentaci povinného subjektu, který neexistenci informace vůbec nenamítal. Pouze uvedl, že požadované stanovisko představuje dokument, který se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům, resp. vnitřním záležitostem povinného subjektu a setrval tak na svém závěru, že zpracování stanoviska advokátní kanceláří

k výše uvedené problematice bylo a je výlučně vnitřní záležitostí společnosti České dráhy, a. s. Je tedy zcela zřejmé, že v okamžiku doručení původní žádosti o informace povinný subjekt požadovanou informací disponoval, přičemž řízení o poskytnutí této informace do dnešního data neskončilo.

Odvolatel v tomto případě odkazuje dále na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2008, sp. zn. 15 Ca 106/2007, na základě kterého je v pochybnostech třeba vycházet z toho, že požadovaná informace byla v době podání žádosti k dispozici. Je-li totiž požadována určitá informace, pak okamžikem doručení žádosti povinnému subjektu již tento nemá právo ji zničit, a to i v případě, pokud by k takovému kroku byl jinak legálně oprávněn, například postupem podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a Skartačního řádu povinného subjektu, na který se tento odvolává.¹

Odvolatel je opět nucen povinnému subjektu vysvětlit, že je zcela bezpředmětné, zdali stanoviskem už nedisponuje ani AK Rychetský a Hlaváček. Jestliže povinný subjekt požadovanou informaci po doručení žádosti zničil, zmařil tím účel řízení podle InfZ a má nyní povinnost informaci obnovit a poskytnout. V opačném případě odvolateli vzniká právo na přiměřené zadostiučinění podle zákona č. 82/1998 Sb, o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. V žádném případě nemožnost poskytnutí informací, která vznikla výhradně v důsledku nezákonného postupu povinného subjektu, nemůže být přičítána k tíži odvolatele.

III.

Závěrem odvolatel žádá povinný subjekt, aby přestal jednat v rozporu se zákonem a podle § 16 odst. 2 InfZ postoupil odvolání s celým správním spisem včetně předmětných informací, aby nadřízený správní orgán mohl bez pochybností posoudit, zda nejsou v daném případě dány zákonné důvody pro odmítnutí části žádosti.

Nadřízený správní orgán si oprávněně opakovaně stěžuje na protizákonné jednání povinného subjektu, který mu vlastní skutkové zhodnocení úmyslně neumožňuje. Odvolatel se proto nemůže zbavit pocitu, že tato praxe povinného subjektu sleduje pouze další způsob, jak mařit účel správního řízení a obcházet mimo jiné *in fraudem legis* zavedení institutu informačního příkazu zákonem č. 111/2019 Sb. V opačném případě bude odvolatel nucen opět podat žalobu proti pozitivnímu rozhodnutí nadřízeného správního orgánu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, jak již jednou proti povinnému subjektu úspěšně učinil.

¹ FUREK, A; ROTHANZL, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy : komentář. 2. vyd. Praha: Linde 2012. s. 175.

IV.

Ze všech výše uvedených důvodů proto podáváme odvolání v zákonem stanovené lhůtě proti rozhodnutí o částečném odmítnutí naší žádosti o informace ze dne 4. 9. 2020 podle § 16 InfZ.

S úctou,

Za Oživení, o. s.
Mgr. Marek Zelenka
Předseda Oživení, o. s.